

Sygn. akt I ACz 840/12

POSTANOWIENIE

Dnia 14 grudnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Anna Gawelko (spr.)
	SA Kazimierz Rusin

po rozpoznaniu w dniu 14 grudnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **M. D. i E. O.**

prowadzących działalność gospodarczą pod nazwą Firma (...) s.c. w S.

przeciwko **S. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Usługowo-Handlowy (...)**

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie w pkt. II Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy z dnia 16 kwietnia 2012 r., sygn. akt VI GNe 38/11

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2012 r. Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Rzeszowie odrzucił zażalenie pozwanego na postanowienie z dnia 22 lutego 2012 r. (pkt II postanowienia), po uprzednim odrzuceniu wniosku pozwanego o przywrócenie terminu do wniesienia tego zażalenia.

W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wyjaśnił, że odpis postanowienia z dnia 22 lutego 2012 r. został doręczony pozwanemu w dniu 1 marca 2012 r., w związku z czym termin do wniesienia zażalenia upłynął z dniem 8 marca 2012 r. Tymczasem pozwany wniósł zażalenie dopiero w dniu 23 marca 2012 r., wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu, przy czym nie zastosował się do wezwania Sądu i nie uprawdopodobnił zachowania terminu do złożenia tego wniosku, co zgodnie z art. 171 k.p.c. skutkowało jego odrzuceniem.

W zażaleniu na powyższe postanowienie /k. 132/ pozwany wnosił o jego uchylenie zarzucając, że Sąd nie uzasadnił swojego stanowiska, z którym pozwany się nie zgadza.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

W sprawie jest oczywiste, że pozwany nie zachował określonego w art. 394 § 2 k.p.c. ustawowego terminu do wniesienia zażalenia na postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 22 lutego 2012 r., a złożonego wraz z tym zażaleniem wniosku o przywrócenie terminu nie uzupełnił w sposób wskazany w doręczonym mu przez Sąd zarządzeniu (k.121), czym sam spowodował konieczność odrzucenia najpierw wniosku o przywrócenie terminu, a w konsekwencji również zażalenia.

Analiza akt sprawy i treści obszernej ilości składanych przez pozwanego pism procesowych ewidentnie wskazuje, że czynności pozwanego zmierzają do nieuzasadnionego tamowania postępowania w niniejszej sprawie, które toczy się już blisko 2 lata i takie działania należy uznać za sprzeczne z celem postępowania sądowego. Koniecznym staje się w tej sytuacji zwrócenie pozwanemu uwagi na fakt, iż wydany przeciwko niemu w sprawie wyrok, wskutek wydania przez Sąd Apelacyjny postanowienia z dnia 3 lutego 2012 r., stał się prawomocny. Nie mógł temu zapobiec złożony wraz z zażaleniem na postanowienie z dnia 16.12.2011 r. wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych zażalenia (k.98), którego dalszym następstwem jest zaskarżone obecnie postanowienie, zważywszy przede wszystkim na fakt, że o uzupełnienie żadnych braków pozwany nie był wówczas wzywany.

Z powyższych względów zażalenie podlegało oddaleniu, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.